

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K.

Civil- og Politiafdelingen

Dato: 22. maj 2007
Kontor: Dyrevelfærdskontoret
Sagsnr.: 2007-150-0399
Dok.: ALO40228

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 275, som Folketingets Retsudvalg (Alm. del) har stillet til justitsministeren den 30. marts 2007.

Lene Espersen

/

Torben Jensen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 275 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Ministerens kommentarer udbedes til materiale modtaget fra Dansk Kennel Klub i forbindelse med foretræde for udvalget 29/3-07 om muskelhunde m.v., jf. alm. del - bilag 451.”

Svar:

1. I materialet modtaget fra Dansk Kennel Klub i forbindelse med foretræde for Retsudvalget den 29. marts 2007 stiller foreningen nogle forslag til håndteringen af muskelhunde.

Dansk Kennel Klub foreslår således bl.a., at der nedsættes en hurtigt arbejdende strategigruppe, at der i hundeloven indføres båndtvang for alle hunde af muskelhundetypen, og at der i hundeloven indføres en bestemmelse om, at enhver hund, som har overfaldet en anden hund eller et menneske, automatisk straks får et bånd- og mundkurvspålæg.

2. Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigspolitiet, der har oplyst følgende:

”Rigspolitiet skal indledningsvis pege på, at begrebet ”muskelhunde” som anført af Dansk Kennel Klub dækker over en type hunde med nogle nærmere angivne egenskaber. Der er derimod ikke tale om en eller flere bestemte hunderacer, og det kan ikke ved f.eks. en DNA-test fastslås, om en hund hører til kategorien ”muskelhunde”.

Dette indebærer, at en mere målrettet indsats i relation til sådanne hunde vil være vanskeliggjort af dette afgrænsningsspørgsmål. Endvidere indebærer det efter Rigspolitiets opfattelse, at det vil være uhensigtsmæssigt at fastsætte regler, der specifikt omhandler eller primært retter sig imod ”muskelhunde”.

Sager vedrørende ”muskelhunde” må således efter Rigspolitiets opfattelse behandles efter lovgivningens almindelige regler.

Vedrørende reglerne om foranstaltninger til at forebygge, at hunde forvolder skade, skal Rigspolitiet pege på, at pålæg efter hundelovens § 6, stk. 2, om, at en hund skal føres i snor eller være forsynet med mundkurv, gives til besidderen af hunden. Pålæg kan gives, hvis hunden har forvoldt skade, eller hvis der i øvrigt er grundlag for at antage, at hunden kan være farlig for sine omgivelser.

Den omstændighed, at pålæg gives til besidderen, kan have betydning, såfremt en hund skifter ejer/besidder, idet et pålæg i så fald vil bortfalde.

Det påhviler efter hundelovens § 6, stk. 1, besidderen af hunden at træffe de nødvendige foranstaltninger for at undgå, at hunden volder andre skade. Den nye besidder gives således i praksis lejlighed til at opfylde denne forpligtelse, inden eventuelt pålæg gives. Dette indebærer, at en hund, der f.eks. har forvoldt skade eller i øvrigt antages at være farlig for sine omgivelser, i en periode kan færdes uden pålæg om særlige foranstaltninger.”

2. Justitsministeriet kan supplerende oplyse, at hundeloven¹ senest er ændret i 2003, jf. herved lov nr. 385 af 28. maj 2003 om ændring af lov om hunde (Indgreb over for farlige hunde, forbud mod hundekampe m.v.). Formålet med denne lovændring var bl.a. at udvide politiets muligheder for at gribe ind over for hunde uanset race, der har vist sig at være farlige for deres omgivelser, eller som har vist tegn på at kunne være farlige eller skræmmende, men som endnu ikke har forvoldt skade.

Efter hundelovens § 6, stk. 1, skal besidderen af en hund træffe de fornødne foranstaltninger for at forebygge, at hunden volder andre skade. Overtrædelse af bestemmelsen straffes med bøde, jf. hundelovens § 12, stk. 1, jf. § 6, stk. 1.

Har hunden forårsaget skade på et menneske eller anden væsentlig skade eller der i øvrigt er grundlag for at antage, at den pågældende hund kan være farlig for sine omgivelser, kan politidirektøren, *enten* give besidderen pålæg om, at hunden, når den ikke holdes indelukket, skal føres i snor eller være forsynet med forsvarlig mundkurv eller begge dele, *eller* træffe afgørelse om at lade hunden aflive, jf. hundelovens § 6, stk. 2, nr. 1 og 2. Efterkommes pålægget ikke, straffes besidderen med bøde, jf. hundelovens § 12, stk. 1, jf. § 6, stk. 2.

Besidderen af en hund kan endvidere efter hundelovens § 6, stk. 3, gives pålæg om, at hunden, når den ikke holdes indelukket, skal føres i snor eller være forsynet med forsvarlig mundkurv, eller begge dele, hvis hunden har for vane at forulempe mennesker eller dyr ved på gader, veje, stier eller pladser m.v., der er åbne for almindelig færdsel, at fare imod dem eller forfølge dem, eller har for vane at forulempe husdyr i ejendom

¹ Lovbekendtgørelse nr. 259 af 12. april 2005 med senere ændringer.

eller på mark. Efterkommes pålægget ikke, straffes besidderen med bøde, jf. hundelovens § 12, stk. 1, jf. § 6, stk. 3.

Har politiet givet besidderen et pålæg om, at hunden, når den ikke holdes indelukket, skal føres i snor eller være forsynet med forsvarlig mundkurv, eller begge dele, og efterkommer besidderen ikke pålægget, kan politiet – ud over at give besidderen en bøde – beslutte at lade hunden aflive, jf. hundelovens § 6, stk. 4.

Politidirektørens afgørelser efter hundeloven, herunder pålæg om brug af snor og forsvarlig mundkurv samt om aflivning, kan påklages til Rigspolitichefen.

Det kan i forlængelse heraf oplyses, at der i Justitsministeriets cirkulæreskrivelse af 4. juli 2003, der er udstedt i forbindelse med den beskrevne ændring af hundeloven i 2003, er givet en nærmere beskrivelse af, hvornår politiet skal foretage indgreb over for farlige hunde, herunder hvornår og under hvilke former der skal skrides til pålæg om brug af forsvarlig mundkurv og pålæg om aflivning.

Justitsministeriet kan desuden henvise til, at det indgår i flerårsaftalen for politiet og anklagemyndigheden 2007-2010, at dyreværnslovgivningen skal håndhæves ensartet og effektivt over hele landet. Enheder med specialuddannet personale skal være til rådighed i alle politikredse, og håndhævelsen af reglerne skal skærpes.

3. Justitsministeriet kan endvidere oplyse, at et pålæg meddelt efter hundelovens § 6 rettes mod hundens besidder. Et pålæg meddelt efter hundelovens § 6 følger således ikke hunden ved overdragelse eller salg til en anden person. I disse tilfælde vil der dog kunne træffes afgørelse efter hundelovens § 6, stk. 4, såfremt der foreligger et tilfælde af omgåelse, og den person, som fik meddelt det oprindelige pålæg, således reelt fortsat må anses for besidder af hunden.

Desuden vil politiet i en sag, hvor en tidligere besidder af en hund er blevet meddelt et pålæg efter hundelovens § 6, stk. 2, nr. 1, have mulighed for – afhængigt af de konkrete omstændigheder i sagen – at træffe afgørelse om aflivning direkte på grundlag af hundelovens § 6, stk. 2, nr. 2, dvs. uden at bygge afgørelsen på, at et tidligere meddelt pålæg er blevet overtrådt. I denne forbindelse vil politiet bl.a. kunne lægge vægt på de

forhold, som lå til grund for det pålæg om f.eks. mundkurv, som blev meddelt hundens tidligere besidder.

Det kan i den forbindelse oplyses, at når en besidder af en hund gives pålæg om, at hunden skal være forsynet med mundkurv, eller besidderen er blevet pålagt en bøde på grund af hundens skadeforvoldelse, registreres dette i Det Centrale Kriminalregister.

Det følger endvidere af § 1, stk. 1, i bekendtgørelse om mærkning og registrering af hunde², at besidderen af en hund født efter den 1. januar 1993 skal sørge for, at hunden er mærket og anmeldt til registrering i Dansk Hunderegister, senest når den er 4 måneder gammel.

Ifølge bekendtgørelsens § 9, skal Dansk Hunderegister bl.a. registrere oplysninger om besidderens navn, adresse, fødselsdato samt telefonnummer. Såfremt der sker ændringer i de registrerede oplysninger, skal besidderen af hunden inden 4 uger foretage anmeldelse herom til Dansk Hunderegister, jf. bekendtgørelsens § 12, stk. 1. Såfremt en hund skifter ejer, påhviler pligten efter stk. 1 erhververen af hunden, jf. § 12, stk. 2. Ved registrering af ændringer slettes de oplysninger, som anmeldelsen om ændring vedrører, bortset fra oplysninger om tidligere ejere jf. § 12, stk. 3. Det vil således altid fremgå af oplysningerne i Dansk Hunderegister, hvem der har været ejer af hunden.

Politiet vil således – ved at sammenholde oplysningerne i Det Centrale Kriminalregister med oplysningerne i Dansk Hunderegister – kunne finde frem til pålæg, der måtte være meddelt tidligere besiddere af den pågældende hund, og dermed blive bekendt med tidligere episoder, som den pågældende hund eventuelt måtte have været involveret i.

4. Det er samlet set Justitsministeriets opfattelse, at reglerne på dette område er tilstrækkelige, og at der ikke er grundlag for at overveje ændringer på nuværende tidspunkt eller at nedsætte en hurtigarbejdende strategigruppe.

Der henvises i øvrigt til den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 276-277 fra Folketingets Retsudvalg.

² Bekendtgørelse nr. 1500 af 20. december 2004 som ændret ved bekendtgørelse nr. 710 af 29. juni 2005.